

ΝΕΕΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Με την απελευθέρωση της Ελλάδας, που ολοκληρώνεται σήμερα με τις δυνάμεις του ΕΛΑΣ και τη βοήθεια των συμμάχων μας, προβάλλει επιταχτικά το έρώτημα τί θα γίνει για να φτάσει γρήγορη και αποτελεσματική βοήθεια στον κατατλαιπωρημένο λαό μας. Με αφάνταστη καρτερία έκανε υπομονή, στερήθηκε τα πάντα, αντιστάθηκε με κάθε δυνατό μέσο έναντι στους βάρβρους κατακτητές. Σήμερα περιμένει βοήθεια. Άλλοίμονο αν του γεννηθεί ή έντύπωση, ότι δεν καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια για το σκοπό αυτό. Ότι τα κλειδιά του κρατικού μηχανισμού δεν τα έχουν στα χέρια τους εκείνοι που πονούν και ξέρουν τη δυστυχία του.

Για να καταλάβουμε σ' όλη τους την έκταση τα προβλήματα της κοινωνικής πρόνοιας πρέπει να μη λησμονάμε την κατάσταση που βρισκόμαστε, όταν έρχισε ο πόλεμος. Όπως σχεδόν σ' όλες τις κρατικές υπηρεσίες και στα ζητήματα της πρόνοιας είχαμε σ' όλη την έκταση τα αποτελέσματα της άσυνάρτητης κρατικής διοίκησης. Αυτό έχει σημασία γιατί είναι έντελως διάφορο σαν μία τέτοια τραγική περιπέτεια, όπως αυτή που περάσαμε, βρίσκει ένα κράτος οργανωμένο

ή εξαθλιωμένο. Η περίοδος της 4ης Αυγούστου είχε προετοιμάσει την άποσύνθεση. Έδωσε τις πιο αντιλαϊκές λύσεις. Διατήρησε και καλλιέργησε ότι ήταν στραβό, παραμέρισε και κυνήγησε ότι ήταν καλό και άξιο.

Δημιουργήθηκαν έτσι όλες οι προϋποθέσεις για τη δουλική έξυπνότητα των αρχών κατοχής και των προδοτικών κυβερνήσεων που εγκατέστησαν.

Σ' αυτή την καμπή, ίσως μία από τις πιο τραγικές στην ιστορία του Έθνους μας, έγινε κάτι το εκπληκτικό. Ο λαός ξεσηκώθηκε, βρήκε τους πραγματικούς ηγέτες του, έκανε τις θρυλικές του κινητοποιήσεις έναντι στην πείνα που τον είχαν καταδικάσει. Δίπλα στην ένοπλη πάλη για την άκεραιότητα και ανεξαρτησία της Ελλάδας οργάνωσε την πρόνοια για τα θύματα της κατοχής. Δημιούργησε στην ελεύτερη μά και στην κατεχόμενη Ελλάδα παιδικά συσσίτια, παιδικούς σταθμούς, λαϊκά Ιατρεία και φαρμακεία. Κοντά στον ΕΛΑΣ, στην ΕΠΟΝ, το έργο της Έθνικής Άλληλεγγύης είναι ένα θαύμα της σημερινής γενιάς μας. Κι' αυτό το θαύμα είναι έργο της οργανωμένης, της συνειδητής δραστηριοποίησης του λαού μας.

Στη Θεσσαλία μονάχα λειτούργησαν 122 λαϊκά Ιατρεία, 180 λαϊκά φαρμακεία, 17 θεραπευτήρια, 89 παιδικά συσσίτια για 8813 παιδιά, 7 παιδικές έξοχες για 1040 παιδιά και 22 λαϊκά συσσίτια. Ό,τι δηλαδή δεν έκανε το επίσημο κράτος στα 120 χρόνια της ελεύτερης ζωής μας δημιουργήθηκε με τη λαϊκή πρωτοβουλία μέσα στις φλόγες και τους καπνούς, μέσα στη φωτιά του πιο άγριου πολέμου στα 3 1/2 χρόνια της σκλαβιάς.

Η Π.Ε.Ε.Α. απ' την πρώτη στιγμή της ίδρυσής της πρόσεξε το έργο αυτό που γινόταν. Έκανε ό,τι ήταν δυνατό για να το αναπτύξει, να το καθοδηγήσει, να το συντονίσει. Χωρίς να διαθέτει υλικά μέσα, κατόρθωσε πολλά και τα κατόρθωσε γιατί κρατούσε τον παλμό του αγωνιζόμενου λαού.

Χωρίς να έχει στη διάθεσή της κρατικό μηχανισμό, με την παληά σημασία της έννοιας αυτής, έδωσε κατευθύνσεις και πολλές φορές λύσεις.

Τίποτα δε θα μπορούσε να γίνει για την ανακούφιση και την πρόχειρη στέγαση στα καμμένα χωριά, αν δεν είχαμε το θεσμό της τοπικής Αυτόδιοίκησης και τις λαϊκές οργανώσεις της Ε. Α. Αυτές οι αναφαίρετες κατακτήσεις του Ελληνικού λαού είναι σήμερα απαραίτητες προϋποθέσεις για την επούλωση των βαθειών πληγών και για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των άπειρων προβλημάτων της ανασυγκρότησης του τόπου.

Άλλοίμονο αν θέλαμε να ξαναγυρίσουμε στις

παληές μέθοδες. Ἄσυγχώρητο σφάλμα μέ βα-
ρειές συνέπειες κάνει, ὅποιος πιστεύει πῶς μέ τίς
κρατικές ὑπηρεσίες μονάχα, ὅπως παρουσιάζον-
ται σήμερα, θά μπορέσουμε νά κάνουμε πραγ-
ματική κοινωνική πρόνοια. Ἡ ἐρασιτεχνική φι-
λανθρωπία εἶναι ἐτοιμη πάλι νά κάνει τήν ἐμφά-
νισή της. Φθάνει πειά. Ὁ λαός ἔδειξε τόν και-
νούργιο δρόμο. Τό κράτος πρέπει νά σεβαστεῖ,
νά καλλιεργήσει, νά ὀλοκληρώσει, ὅ,τι σωστό
καί ὠραῖο ἐγινε στά 3 1)2 χρόνια κάτω ἀπ' τήν
πιό σκληρή σκλαβιά.

Π. ΚΟΚΚΑΛΗΣ